

РЕШЕНИЕ

№ 2776

гр. София, 25.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **1815** по описа за **2024** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на Д. А. П., подадена чрез пълномощника и адв. И. Н., срещу Решение № 5681 от 08.12.2023 г., постановено по АНД № 11006/2023 г. по описа на Софийски районен съд, 95-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 21-4332-020172/05.10.2021 г., издадено от Началник Група към СДВР, Отдел „Пътна полиция” при СДВР за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 104а ЗДвП, за което на основание чл. 183, ал. 4, т. 6 ЗДвП ѝ е наложена глоба в размер на 50 лв.

В жалбата са развити съображения за неправилност и незаконосъобразност на решението, поради постановяването му в нарушение на материалния закон и поради съществено нарушение на процесуалните правила. Оспорват се като незаконосъобразни изводите на СРС свързани с пороците на контролирания акт. Иска се от съда да отменени решението на СРС и спорът да бъде решен по същество, като се отмени изцяло НП.

В съдебно заседание, касаторът не се явява, не се представлява.

Ответникът – Началник група към Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“, редовно призована, не се представлява, не изразява становище по

касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава заключение, че касационната жалба е неоснователна, съответно оспореното решение е валидно допустимо и правилно.

Административен съд - София-град, XI касационен състав, като взе предвид наведените в касационната жалба доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

От събраните и проверени в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства СРС е приел за установено следното от фактическа страна:

С АУАН Серия АВ бл. № 042606/28.08.2021 г. е установено, че на същата дата, около 12.30 часа в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица] към [улица] и срещу № 115, Д. А. П. управлявала лек автомобил „М. Ц 220”, собственост на ЗК „Лев Инс“ АД, като използвала мобилен телефон по време на управление на автомобила без устройство, позволяващо използването му без участието на ръцете. В акта е отразено, че е нарушена разпоредбата на чл. 104а от ЗДвП. На 31.08.2021 г. Д. П. депозирала писмено възражение срещу акта за установяване на административно нарушение, в което отново посочила, че не е използвала мобилен телефон по време на управление на автомобила. Междувременно на 30.08.2021 г. актосъставителят И. Т. депозирал докладна записка до Началника на 07 РУ при СДВР, в която отразил, че при съставянето на АУАН е допусната техническа грешка, изразяваща се в пропуск да бъде посочен регистрационният номер на МПС, който следва да се чете „С 3003 ХН”. Въз основа на АУАН било издадено Наказателно постановление № 21-4332-020172 от 05.10.2021 г., с което на Д. А. П. е наложено наказание глоба в размер на 50 лева за нарушение на чл. 104а от ЗДвП.

Предвид на така установената фактическа обстановка, първостепенния съд е приел от правна страна, че обжалваното наказателно постановление е законосъобразно, тъй като е издадено от компетентен орган и в съответствие с изискванията на ЗАНН по отношение на необходимото съдържание, процедура и срокове за издаването му, при липса на процесуални нарушения в административната фаза на процеса. Съдът е приел още, че нарушението е безспорно доказано от обективна и субективна страна, квалифицирано е правилно от наказващия орган, а наложената санкция са съответна по вид и размер на установеното виновно поведение. По изложените съображения съдът е достигнал до извода, че административнонаказателната отговорност на деца е ангажирана законосъобразно, поради което е потвърдил обжалвания административен акт.

Решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно.

Настоящата съдебна инстанция напълно подкрепя и споделя аргументите, мотивирали въззивния съд да потвърди наказателния акт, като при условията на чл. 221, ал. 2 от АПК препраща към тях, без да е необходимо същите да бъдат повторно излагани и преповтаряни.

Съгласно разпоредбата на чл. 104а ЗДвП „На водача на моторно превозно средство е забранено да използва мобилен телефон по време на управление на превозното средство, освен при наличие на устройство, позволяващо използването на телефона

без участие на ръцете му”. За да е налице нарушение по тази разпоредба е достатъчен факта, че касаторът е ползвал мобилен телефон по време на движение без разрешеното устройство. Свидетелските показания на актосъставителя и свидетел очевидец потвърждават извършеното нарушение. Поради това правилно е ангажирана отговорността на касатора по чл. 183, ал. 4, т. 6 от ЗДвП като наложената глоба е във фиксиран от закона размер. Представената детайлизирана справка (разпечатка) (л. 16-36) от мобилен оператор за ползвани мобилни услуги от телефонен номер, тъй като освен, че предоставя информация единствено за изходящите разговори, не доказва неизползването на мобилно устройство с различен телефонен номер на същия или друг оператор. Наведените в тази насока твърдения на касатора се явяват неоснователни, тъй като законът не ограничава ползването по смисъла на чл. 104а ЗДвП единствено до провеждането на разговор, а се има предвид всяко ползване на мобилното устройство с ръце без съответното устройство, както правилно е приел и първостепенния съд.

Неоснователни са доводите в касационната жалба по отношение на невписването в АУАН на регистрационния номер на автомобила. По делото е безспорно установено, че административнонаказателната отговорност на Д. А. П. е ангажирана за нарушение по чл. 104а от ЗДвП - използване на мобилен телефон по време на управление на МПС. При съставяне на АУАН касаторката е спряна на място и същата е имала възможност да разбере за какво именно нарушение е съставен АУАН. В тази връзка обстоятелството, че в АУАН не е посочен регистрационният номер на управляваното от нея моторно превозно средство, а същият е отразен в наказателното постановление, по никакъв начин не променя нито описанието на нарушението, нито обстоятелствата, при които е било извършено. В настоящия случай няма основание за съществено процесуално нарушение, тъй като касаторката при връчването на АУАН е имала възможност да разбере за какво именно нарушение е съставен същият, а именно - за използване на мобилен телефон при управление на лек автомобил, марка „М. Ц 220 ЦД“, без устройство позволяващо използването му без участието на ръцете, като обстоятелството, че регистрационният номер на управлявания от нея автомобил е добавен в НП, по никакъв начин не ограничава правото на защита на санкционираното лице.

Водим от изложеното, настоящата съдебна инстанция споделя останалите аргументи, мотивирали първостепенният съд да отмени оспорения акт, като при условията на чл. 221, ал. 2 от АПК препраща към тях, без да е необходимо същите да бъдат преповтаряни.

По изложените съображения настоящият състав приема, че касационната жалба е неоснователна, а обжалваното решение е валидно, допустимо и постановено при липса на основания за отмяна по чл. 348, ал.1 от НПК, поради което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, XI-и касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5681 от 08.12.2023 г., постановено по АНД № 11006/2023 г. по описа на Софийски районен съд, 95-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

членове: